

jaa mener jeg, at det er alt for tidligt at bringe det frem, og at det slet ikke er egnet til at vedtages nu i Forbindelse med de Bestemmelser, vi hidtil have vedtaget, og jeg betragter det som noget, der, hvis det virkelig kom ind endelig i Loven, vilde være en Blet paa den. Jeg ser ikke rettere, end at man egentlig hellere maatte undvære Loven end have den med en saadan Bestemmelse. Jeg tror ikke, at det kan siges, at det er nogen virkelig for Haanden værende Misliighed, som fremkalder denne Lov. For mig staar det klart, at det, vi skulle gaa, og som det er berettiget at gaa ved denne Lov, er, at der gives en moralsk og ogsaa en Lovens Betryggelse, ikke imod virkelig forekommende Misligheder, men for den almindelige Opinion og Menneskelighedsfølelse, saaledes at Ting ikke bør ske og ikke skulle kunne ske, der vel faktisk heller ikke nu ske, men som kunne ske, saa længe en ubunden Frihed er given. Paa den anden Side vil Videnskaben, som var bedre tjent med den ubundne Frihed, ogsaa ved denne Lov, at den vil have den Tilfredsstillelse, at al Mistænkeliggørelse, som ellers kan tænkes at have en frodig Jordbund overfor den ubundne Frihed, som er overladt alle, er slaaet til Jorden. Det er denne moralske Virkning, som jeg tror, vil blive Lovens største Betydning. Men hellere end at faa en Lov med en efter min Opfattelse saa væsentlig Afvigelse fra det rette, som disse Endringsforslags Vedtagelse vilde medføre, vil jeg se den faktisk bestaaende Tilstand bevaret indtil videre. Jeg kan derfor paa Udvalgets Flertals Vegne ikke tilraade at vedtage disse Forslag, men maa tilraade Tinget at forfaste dem.

Th. Nielsen: Til den ærede Ordførers Beroligelse skal jeg straks sige, at dersom der er Spørgsmaal om Lovforslagets endelige Vedtagelse, uden at disse Endringsforslag komme med, vil jeg ikke have Spør af Betænelighed ved at stemme for Lovforslaget, saa den ærede Ordfører vil se, at jeg paa denne Maade er liberalere end han, der, saa vidt jeg forstod ham, ikke en Gang vilde stemme for Lovforslaget, dersom disse Endringsforslag kom ind deri. Jeg beklager noget de stærke Udtalelser, der kom fra ham i saa Henseende. I øvrigt erkender jeg, at Lovforslaget er bygget paa en Overenskomst mellem Dyrevenerne, om jeg maa bruge det Udtryk, og Videnskabsmændene, og jeg tror ogsaa at kunne sige, at der er taget nogenlunde fyldestgørende Hensyn til begge Sider. Derfor kan jeg ogsaa være enig med den ærede Ordfører i at beklage, om vi ikke skulde gaa til at faa en Lov ud

af dette Arbejde. Jeg har heller ingen Tvivl om, at Loven for de varmblodige Dyrs Vedkommende vil være et meget betydeligt Fremskridt og et Gode, der vindes. For denne Side af Skabningen tror jeg, at der er nogenlunde tilstrækkelig Beskyttelse, men derimod stiller det sig anderledes for de koldblodige Dyrs Vedkommende. Jeg tænner ikke bedre, end at de vilde blive værre stillede, end de ere i Forvejen. De ville blive fuldstændig prisgivne for alles Eksperimentering. Enhver har ifølge dette Lovforslag Ret til at eksperimentere med dem saa meget og saa galt, han vil, og enhver, der har været Vidne, hvad vel alle have været mere eller mindre, til det uhyre Misbrug, der drives med Frøer og Badder af alle mulige Mennesker ude paa Landet, kan ikke se med Ugegnlighed paa, at denne store Del af Skabningen stilles saa at sige udenfor al Humanitetsfølelse. Man tør vel antage, at Eksperimenteringen med denne Del af Skabningen herefter vil blive meget stærkere, netop fordi man i Almindelighed er bleven ubelullet fra at kunne eksperimentere med de varmblodige Dyr, og dette har været Grunden til, at Mindretallet har stillet Forslaget under Nr. 1. Som den ærede Ordfører maatte indrømme, griber det saa godt som slet ikke ind paa Videnskabens Omraade, jeg kan sige, at det gør slet ingen Skade for Videnskabsmændene. De, der overhovedet maa foretage Forsøg paa varmblodige Dyr, maa efter Endringsforslaget ogsaa foretage dem paa koldblodige, ja, de maa gaa videre med disse, de maa undlade Bedøvelsen og skulle ikke søge Tilladelse dertil. Det er endog udtrykkelig bestemt, at ved Demonstrationer maa Bedøvelsen undlades, idet Endringsforslaget under Nr. 2 vil bevirke, at det kun er de varmblodige Dyr, som skulle bedøves. Det maa altsaa den ærede Ordfører trods at Misbilligelse af Forslagene indrømme, at Videnskabsmændene gaar man ikke for nær ved dem, og nogen Beskyttelse kunde det dog afgaae for disse Dyr, hvis Opfattelse af Smerte ganske vist er ringere end de andre Dyrs, deri er jeg enig med den ærede Ordfører — jeg tror ogsaa, at man af deres ubetydelige Hjerne kan udlede, at deres Indtryk af Lidelse ikke er saa stor som de Dyrs, hvis Hjerne er mere udviklet — men om hvilke man dog ikke har Grund til at antage, at de slet ingen Lidelse skulde have. Jeg har lidt ondt ved at forstaa, hvad man kan have imod disse Forslag. Man maa jo dog sige, at Videnskabsmændene gaar man ikke derved for nær, og de kunne dog skabe en Smule Beskyttelse overfor dem, som ville